

To chladné ráno odešla z domu,
pro odlišné názory
Když pak přišel čas vrátit se domů,
nebylo už kam, nebylo ke komu

Tak všechny svoje věci (tak všechny svoje věci)
vložila do krabice (vložila do krabice)
a pak přísahala (a pak přísahala),
že už nikdy víc (že už nikdy víc)

Tak až potkáš holku s papírovou krabicí,
co nosí modřiny na zádech a přesto všechno má ústa smějící, jak
o by nepoznala lidský hněv
Až potkáš holku s papírovou krabicí,
co jezdí na konečnou a zpět,
budeš jí závidět ústa smějící a přehodnotíš svůj svět

O svatební noci bylo všude plno kvítí,
vzduch voněl jako v románu
Po dvou letech soustavného bití
o jednu chladném ránu nastal čas na změnu

Tak zbytek svojich věcí (tak zbytek svojich věcí)
vložila do krabice (vložila do krabice)
a pak přísahala (a pak přísahala),
že už nikdy víc (že už nikdy víc)

Tak až potkáš holku s papírovou krabicí,
co nosí modřiny na zádech a přesto všechno má ústa smějící, jak
o by nepoznala lidský hněv
Až potkáš holku s papírovou krabicí,
co jezdí na konečnou a zpět,
budeš jí závidět ústa smějící a přehodnotíš svůj svět

Tak když se zem pod nohama propadá,
každá druhá věta na svět nadává,
zkus se vžít do její kůže,
jak jí teď asi je na zastávce tramvaje

Tak až potkáš holku s papírovou krabicí,
co nosí modřiny na zádech a přesto všechno má ústa smějící, jak
o by nepoznala lidský hněv
Až potkáš holku s papírovou krabicí,
co jezdí na konečnou a zpět,
budeš jí závidět ústa smějící a přehodnotíš svůj svět
Svůj nóbl svět